

Norrlandsträngaren 2021

Tidskrift för Norrlandsträngare Nr 1

Vykort postat i Sollefteå 1902. Kortet ingår i en serie om Arméns olika truppslag och regementen.

Innehåll

Sid 2-3

Försvarsbeslut 2020 –
en förstärkning.
Tommy Jeppsson

Sid 4

Sollefteå, en militärstad –
igen.
Maria Wennberg

Sid 5-7

En Stockholmsresa – av det
lite ovanligare slaget.
Lennart Hellström

Sid 8-11

MALI 12 Uppdrag - omgrup-
pering och etablering.
Stefan Sahlström

Sid 12-15

RUIF under de första åren.
Ex-husets dansbana –
Europas största?
Jan Molander

Sid 16

Kontakt och förenings-
meddelande.

Norrlandsträngare.

Äntligen nytt år så vi får börja om, och se framåt.

Alla kommer vi nog att minnas 2020. Året då fick lära oss nya ord som Corona, Covid-19 och förstod omfattningen av vad en pandemi är. Vi har ställt om och isolerat oss, hållit avstånd och försökt att hålla ut. Få saker har varit så efterlängttade som ett vaccin och vi ser alla fram emot att successivt kunna gå tillbaka till det normala, eller skall vi i stället säga "det nya normala".

För vad är det? Kanske bl.a. att fler kan jobba på distans via webmöten och slippa att dagligen pendla till jobb.

Det har såklart även satt sin prägel på vår föreningsverksamhet, med inställda studiecirklar, möten och arrangemang.

Enligt plan skall vi under maj 2021 hålla en Återträff, men den skjuts tyvärr fram ett år.

Likaså skjuts Trängträffen fram till hösten 2022 och vårt årsmöte flyttas till 2 september 2021.

Vi hoppas kunna återuppta våra övriga möten och aktiviteter senare under året.

Trots allt ser vi nu framåt och skall med glädje följa den kommande försvarsetablering i Sollefteå. Om denna skriver såväl Tommy Jeppson som Maria Wennberg i tidningen. Vi får också bl.a. en återblick från demonstrationen mot förslaget att lägga ner T 3 1988 och om FN-insatsen i Mali.

Avslutningsvis vill jag önska en god fortsättning på 2021.

Kjell Åström
Ordförande
T 3 Kamrat-
förening

Försvarsbeslut 2020 - en förstärkning

Armén stärks ordentligt i förhållande till nuläget. Foto: Joel Thungren, Försvarsmakten.

Regeringens försvarsproposition för åren 2021-2025 röstades igenom av riksdagen 15 december 2020. Grunden är därmed lagd för en krigsorganisation som ska vara klar 2030. För att nå ambitionerna ökar försvarsbudgeten från 2020 med nästan 29 miljarder kronor till 89 miljarder 2025. För att genomföra förstärkningarna till 2030 behövs mer pengar efter 2025, vilket blir en fråga inför försvarsbeslutet 2026-2030.

Satsningarnas allvarliga bakgrund är att Sverige ska kunna hävda sin suveränitet i en alltmer komplicerad säkerhetspolitisk omvärld där vi ska kunna klara en kris och krig i tre månader.

En helhetssyn

Samhällets samlade förmåga vid höjd beredskap och ytterst krig är utgångspunkt där civilt och militärt försvar har ett ömsesidigt beroendeförhållande. Förutom sats-

ningar på det militära försvaret sker förstärkningar av cyberförsvaret och försvarsunderrättelseförmågan liksom en stegvis uppbyggnad av civilt försvar. Ett antal viktiga samhällsfunktioner ska stärkas.

Flygvapnet kommer att innehålla sex stridsflygdivisioner.

Foto: Försvarsmakten

Marinen tillförs ytterligare en ubåt, varmed det totala antalet blir fem. Foto: Försvarsmakten

Det gäller hälso- och sjukvården, livsmedels- och dricksvattenförsörjningen, transportsektorn, samhällets ordning och säkerhet, finansiell beredskap, energiförsörjning samt elektroniska kommunikationer och post. Totalförsvarskonceptet kräver balans, varför det är av största vikt att civilt försvar prioriteras och successivt utvecklas.

I totalförsvarskonceptet är de frivilliga försvarsorga-

nisationerna viktiga aktörer och här innebär försvarsbeslutet fortsatta satsningar.

Positiva utmaningar

Personalfrågan är den största utmaningen för Försvarsmakten då krigsorganisationen ska växa från dagens 60 000 till 90 000, inräknat civilanställda och hemvärn. Antalet värnpliktiga ökar till 8 000 årligen från 2025. Det är ungefär dubbla an-

talet jämfört med nuläget. En konsekvens är att Försvarsmakten behöver anställa cirka 1 500 personer fram till 2025 och ytterligare cirka tusen intill 2030.

Det kommer således att ta tid att rekrytera, utbilda och bemanna den nya organisationen. Flera regementen återuppstår för att kunna hantera en utökad utbildningsvolym.

Kraftfullare förmåga

Armén tillförs en tredje mekaniserad brigad i Skåne plus en reducerad brigad för försvaret av Stockholm. I marinen utökas antalet ubåtar från fyra till fem. Sju korvetter behålls. Robotluftvärn tillförs och en amfibiebataljon tillförs Västkusten.

Framtidens luftförsvar ska disponera 80–100 Jas 39, dels den äldre C/D dels 60 av den nya E-versionen. Ytterligare jaktrobotar, nya sensorer och långdistansrobotar för markmål anskaffas.

Nato-optionen en nyhet

Intressant är riksdagsbeslutet att uppmana regeringen att införa en Natooption. Denna stöddes av M, KD, C, L och SD. Den röstades igenom med siffrorna 32-23.

Natooptionen innebär en markering för omvärlden att ett Natomedlemskap är ett alternativ för Sverige.

Tommy Jeppsson

Artikel även publicerad i Försvarsutbildaren nr 1 2021

FAKTA FÖRSVARSBESLUT 2020

- ⇒ En krigsorganisation med 90 000 befattningar 2030.
- ⇒ En tredje brigad i Skåne, en reducerad brigad i Stockholmsområdet och en förstärkt mekaniserad bataljon på Gotland.
- ⇒ Fem lokalförsvarsbataljoner, varav en på Gotland.
- ⇒ Artilleriet utökas från 24 till 72 pjäser i sex artilleribataljoner.
- ⇒ 80–100 stridsflygplan i sex stridsflygdivisioner. Nya robotar och sensorer och långdistansrobotar för markmål anskaffas.
- ⇒ Marinen ska innehålla fem ubåtar och sju korvetter.
- ⇒ Fem regementen och en flygflottilj organiseras från 2022, fullt verksamma efter 2025. Det rör sig om A 9 Kristinehamn, I 13 Falun, I 21 Sollefteå, Amf 4 Göteborg och F 16 i Uppsala. En utbildningsdel i Östersund ingår i I 21.
- ⇒ Civilt försvar byggs ut. Preciseringarna är dock mindre tydliga än vad gäller det militära försvaret.

Sollefteå, en militärstad—igen

Den kollektiva lycka som nu drar igenom Sollefteå går nästa att ta på. Folk på stan går och småler, blommor och grattis-hälsningar skickas till kommunen av såväl privatpersoner som institutioner, Sollefteå är återigen en stolt militärstad. Ordningen är återställd. Själens som i många år flaxat vilse omkring har nu landat tryggt.

Sollefteås identitet har sen 1897 formats av officerare i uniform, värnpliktiga på bakhala skidor, kolonner av militärfordon ringlande som långa ormar längs vägarna mot Spannsjön och Tjärnmyren, avlägsna skottsalvor och revelj och tapto från kaserngårdarna.

Regementena T 3 och I 21 på var sin sida om älven omfamnade och danade Sollefteå.

När allt detta rycktes bort tappade staden fotfäste och aldrig så många erbjudanden och generösa gester från ministrar om ersättningsjobb och omställningspengar gav någon lindring. Militären fattades.

Försvarsutskottets förslag att förlägga två skyttebataljoner i

Sollefteå brann av på sociala medier och spred sig som en löpeld. På ett dygn var varenda Sollefteåbo uppdaterad och glädjen gick nästan att ta på.

Det som alla innerst inne hoppats men inte vågat tro - luttrad av att få hålla tillgodo med glesbygdsskärvor från staten - visade sig vara sant. Glädjen är euforisk och ingen stad är mer mentalt förberedd och välkomnande än Sollefteå. Att låta I 21 återuppstå är ett riktigt gott val på många plan, dels finns den militära strukturen kvar med intakta och miljöprövade övningsfält och garnisonsbyggnader, dels visar man väldigt tydligt att små kommuner som Sollefteå inte är uträknade i den slentrianmässiga urbaniseringshysterin som löper som en farsot genom samhället.

Att återetablera regementet i Sollefteå har försvarsstrategiska skäl, men det finns också ett mervärde med etableringen ur ett folkförankringsperspektiv.

Försvarsmakten ska synas, höras och finnas i människors

medvetande, väcka nyfikenhet, stolthet, intresse och en vilja att själv bidra till försvaret av Sverige. Det har ett värde i sig men det kan också vara viktigt när man ska rekrytera, eftersom människor vill kunna leva, bo och jobba i hela landet.

"Hela landet ska leva"-tanken mitt i prick.

Ett regemente som ska utbilda 200-250 värnpliktiga om året betyder mycket för Sollefteå med alla kringjobb som det skapar, men det är inte bara mängden arbetstillfällen som är viktig. Det är att Sollefteå har fått tillbaka sin själ och stolthet och känslan av att vara sedd, betrodd och tagen i anspråk.

**Grattis Sollefteå,
Västernorrland och
Försvaret!**

*Maria Wennberg (C)
Ledamot i
Sollefteå
Kommun-
fullmäktige.
Ordförande i
utskottet
Unga och
lärande.*

En Stockholmsresa - av det lite ovanligare slaget

Med anledning av Försvarsutredning 1988 (FU-88) genomförde 300 Sollefteåbor en resa till Stockholm för uppvaktning av Regeringen och samtidigt demonstrera för att hela landet skall leva.

Nedan presenteras en något förkortad version av hur det hela hanterades.

När FU-88 hösten 1988 kom till kännedom i Sollefteå måste den betecknas som ett stort hot mot Sollefteå som militärstad.

Utredningen föreslog att T 3 i princip skulle läggas ner som eget förband. Utbildningen av trängsoldater skulle skötas av brigadförbanden själva. I Sollefteå skulle det ske av NB 21.

Innebörden var att militär personal från T 3 skulle flyttas med vardera hälften till NB 21 och I 19 i Boden.

T 3:s vara eller inte vara sattes första gången på prov redan i mitten av 70-talet när arméchefen med helikopter landade på T 3 kaserngård. All personal, civil som militär, beordrades till exercishuset för försvarsinformation.

Helt överraskande meddelade arméchefen att ett nytt regemente skulle etableras i Arvidsjaur. Det regemente som skulle få denna destination var T 3, punkt slut. Efter den röra som uppstod, militärt såväl som civilt, blev det ett antal remissvändor. Beslutet blev att K 4 i Umeå fick flytta till Arvidsjaur.

Nu var det åter igen dags för T 3. Tanken var att brigadförbanden själva skulle utbilda sina underhållsbataljoner. På en kafferast träffades de fackliga företrädarna, Hans Lundqvist, Lennart Hellström och Paul Nässén för att diskutera hur FU-88 beskedet skulle hanteras.

Beslutet blev att alla anställda skulle få en detaljerad information om utredningens innebörd och att en handlingsplan

HETA KÄNSLOR PÅ STORMÖTET

— militärer rustar för strid

för fortsatta åtgärder skulle upprättas.

Den enda lämpliga platsen för mötet var T 3 exercishus. Regementschefen Björn Eklund informerades om fackföreningarnas tänkta åtgärder och ett önskemål om att få disponera exercishuset lades fram. C T 3 var positiv till "fackens" planer och lånade ut lokalen. Själv avsåg han inte, av "förklarliga skäl", som han uttryckte det, delta i mötet.

Mötet genomfördes 27 oktober och ca 200 anställda närvarade.

Efter genomförd information om FU-88 innebär beslutades att en appell skulle författas och skickas till Försvarsministern, Försvarsutskottet, Chefen för armén, Överbefälhavaren och Milobefälhavaren med krav på en rad förtydliganden. Vidare skulle det anordnas en resa till Stockholm för möte med Regeringens företrädare Civilminister Bengt K Å Johansson. Resan skulle planeras som protestresa för hela Sollefteås överlevnad med så många som ville delta och med plakat som talade om vad viljan var. Protestlistor skulle läggas ut på alla affärer i kommunen.

Pengar för busskostnader mm skulle samlas in. En ekonomisk förening bildades med Evert Lundin som ekonomiskt ansvarig.

Till ansvariga för hela projektet utsågs Hans Lundqvist och Lennart Hellström med stöd av de fackliga organisationerna, läs förbunden SACO/SR, TCO och LO. Hela kommunen skulle självklart beröras eftersom 300 tjänster skulle försvinna från Sollefteå. I jämförelse med ett liknande beslut för Stockholms del skull det innebära 5000 jobb.

Kommunalrådet Rolf Nilsson med alla politiska partier i Sollefteå engagerades på alla plan. Insamlingen av pengar gick som på räls och skulle med råge täcka de kostnader som resan innebar. Efter bara några veckor hade mer än 300 personer anmält intresse för resan.

Inför resan samlades protestlistorna in. Alla medier i Stockholm kontaktades för bevakning av demonstrationen.

Hos ett privat flygföretag beställdes ett uppdrag, att under vår demonstration flyga över Stockholm city med en banderoll.

Everth Lundin och Gustav Adolf Skoglund.

Eila och Albert Olsson samt Helga Rullander.

I gryningen den 25 november äntrades bussarna med destination Stockholm och Sergels torg. Dock saknades för oss i projektgruppen två personer av mycket stort värde, nämligen Garnisonschefen Göte Bergerbrant och Chefen T 3 Björn Eklund. Som skäl för att inte delta angav båda att de var utnämnda av regeringen.

Men eftersom Sven Lundberg, socialdemokratisk representant i kommande försvarsutskott, valde att delta i resan, tyckte vi att även nämnda chefer borde kunnat delta.

Båda cheferna skall dock hedras för att de uppmuntrade och lovordade hela kampanjen med dess syften.

Alla protestplakat lastades och färden inleddes. Under resan kontaktades media ånyo och påmindes om demonstrationen. Även Stockholmspolisen informerades.

Gustav Krigh lägger sista handen vid demonstrationsplakatet.

Fr. vänster bl.a. Pia Jonsson, Sonja Girhagen, Bengt och Barbro Jacobsson, Christer Svensson och Sune Boväng.

Kl. 12.00 var bussarna framme och alla deltagarna tog med sina plakat och samlades på Sergels torg för information.

Demonstrationen lotsas ut från Sergels torg av polis. I tåten syns bl.a. Bjarne Medin, Arne Näsström, Lars Myhrman, Ludvig Balassa och Jonny Eriksson.

När alla var samlade hördes vårt flygplan i luften med banderollen "Sollefteå Ådalens pärla måste få leva".

Mycket positivt och uppskattat. Dessutom ännu trevligare när någon av stockholmarna skrek "Det är synd om bönderna".

Många intresserade från Stockholm anslöt sig till protestmarschen längs vägen mot Mynttorget. Ingen boende eller passerande på sträckan mellan Sergels torg och Mynttorget kunde undgå att reagera för denna högljudda skara.

Christer Brink, Göthe Höglund och Åke Ljunggren.

Everth Lundin, Eila Olsson, Anita Lövström och Ulla Lundqvist.

På bilden bl.a Åke Ljuggren, Ove och My Helen Hillbom

Kl 13.30 skedde så uppvaktningen av civilminister Bengt K Å Johansson med statssekreterare i Regeringskansliet. Delegationen leddes av kommunalrådet Rolf Nilsson med biträde av Hans Lundqvist, Lennart Hellström och Paul Nässén samt Sven Lundberg. En skrivelse från kommunen och de fackliga organisationerna överlämnades till ministern tillsammans med 3000 namnunderskrifter.

Den diskussion som sedan följde handlade om alla statliga tjänster som försvunnit från glesbygden och Regeringens ansvar för att hela landet skall leva. Ministern berömde det initiativ som tagits och var övertygad om att med engagemang och framåtanda fanns stora förutsättningar till utveckling av vår bygd. Efter ca en timmes kreativa diskussioner avslutades mötet med en, som vi uppfattade, positiv och påverkbar minister.

Återsamling till bussarna bestämdes och avresan passades punktligt och hemresan gick i glädjens tecken.

Civilministern möter demonstrationen utanför Riksdagshuset . På bilden bl.a Sture Lantz, Lennart Hellström, Hans Lundqvist, Bengt KÅ Johansson, Rolf Nilsson Kent Näsman.

Hans Lundqvist och Civilminister Bengt KÅ Johansson

Slutresultatet av FU-88 blev att Norrlandsträngarna, med sin nya Regementschefen Urban Staaff i spetsen, 1994 marscherade från Remsle till Garnisonsområdet på södra sidan älven.

De tre förbanden I 21/Fo 23, NB 21 och T 3 etableras tillsammans på nyrenoverade fd I 21-området på Önsta.

Ett resultat att betecknas både som en vinst och en känslös förlust. T 3 behöll statusen av eget förband, men fick som Sveriges näst äldsta förband på samma plats lämna sitt regementsområde.

Fem år senare beseglades hela bygdens militära verksamhet, när förbanden lades ner.

Skam den som ger sig. Efter 20 långa år har nu Regeringen beslutat att försvaret måste rustas upp. Som en del av denna upprustning skall ett flertal förband sättas upp bland annat i norra Sverige.

I oktober 2020 lades en proposition till Riksdagens sammanträde i december att det i Sollefteå skall etableras ett förband med utbildningsplatser för 150 – 250 värnpliktiga och med 50 – 75 anställda officerare och civila.

Bakom denna proposition finns ett stöd från i stort sett alla partier.

Sollefteå kommunledning har med alla till buds stående medel, under flera år, arbetat intensivt för att staden åter skall etableras som den militärstad den tidigare var.

Vilken skön känsla att få avsluta denna artikel, i dystra coronatider, med ett grattis till ett positivt resultat av kommunledningens ihärdiga kämpande och till en förstärkning av Försvaret i Mellannorrland.

Lennart Hellström

MALI 12

UPPDRAG – OMGRUPPERING OCH ETABLERING

Norrlandsträngare på Mali 12. Från vänster Anders G Johansson, Stefan Sahlström och Anders Eriksson.

Den 25 april 2013 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2100, som med stöd av FN-stadgans kapitel VII inrättade en FN-ledd stabiliseringsinsats i Mali, MINUSMA. Den 1 juli 2013 integrerades de västafrikanska ländernas stödinnsats Afismas militära styrkor i FN-insatsen.

Sedan 2014 har Försvarsmakten haft verksamhet i Mali med uppgift att stödja implementeringen av gällande resolutioner vilket

innebar bemyndigandet för MINUSMA att vidta alla nödvändiga åtgärder för att avskräcka hot och för att förhindra väpnade gruppers återkomst till främst norra Mali. Mandat gavs även för alla nödvändiga åtgärder till skydd av civila som löpte överhängande risk att utsättas för fysiskt våld. Sverige har i de tidigare insatserna bidragit med ett ISR Task Force – ett under rättelseförband grupperat i Timbuktu.

2020 ändrades styrkebidraget till MINUSMA från Sverige till att omfatta ett mer rörligt förband – ett manöverförband, SWE MIC-R (Mechanized Infantry Company Reconnaissance). Det nya svenska bidraget som grupperades i Gao, i den östra delen av Mali, består av ett skyttekompani som ska genomföra säkerhets-

operationer till stöd för MINUSMA och operationerna skall kunna genomföras i hela Mali.

Från början ingick ett logistikkompani för uppbyggnad av en ny svensk camp, men under slutet av 2020 avvecklades delar av logistikkompaniet i takt med att skyttekompaniet anlände och operationell verksamhet påbörjades. De kvarvarande logistikdelarna förstärkte skyttekompaniet. Det ingår även en nationell stödenhet för logistik (NSE) med placering i huvudstaden Bamako som är en förutsättning för övriga delar att kunna lösa sin uppgift. Förändringen av styrkebidraget föranleddes av en avveckling av den tidigare campen i Timbuktu – Camp Nobel under slutet av 2019 och under början av 2020.

Trängregementet fick uppgiften att ansvara för Mali 11 och avvecklingen i Timbuktu, samt att med Mali 12 upprätta camp och operativ verksamhet i Gao, huvudort i Sektor Öst.

Mali är ca 2,75 ggr Sveriges yta och Sektor Öst är stort som Götaland, vilket ställer stora krav på planering vid operationer.

I Mali finns ett antal olika lokala folkgrupper, som i omgångar strider med varandra och utöver detta finns islamistiska terrorgrupper med förankring i både IS och Al Quaida. Dessa grupperingar med sina undergrupper är det största hotet mot såväl lokalbefolkningen och dess

Lastning och uppbyggnad.

strävan till fred och uppbyggnad av landet, samt för de internationella styrkorna som finns på plats.

Under Mali 12 tid i Mali blev MINUSMA utsatt för flertalet attacker, med tyvärr också dödlig utgång,

men vi som förband drabbas tack och lov inte av något av detta.

Uppgiften var att etablera det nya svenska bidraget på en ny plats och skapa förutsättningar för nästkommande kontingent att fullt ut kunna lösa uppgifterna

Sverige åtagit sig inom MINUSMA. Det innebar ett omfattande arbete likt en första insats i ett nytt insatsområde.

Det som väntade i Gao var ett arv från ett holländskt förband – ett skal med till synes tomt innehåll, där omfattande arbeten har varit nödvändiga för att få till den camp som står på plats.

I etableringsuppgifterna ingick inte bara att fysiskt etablera ny camp, utan också att etablera förbandet i operationsområdet och skapa ett operativt läge och förståelse för att kunna lämna över till efterträdarna.

Att skapa goda förbindelser med nya samarbetsländer har också stått högt på agendan och varit en förutsättning för att kunna lösa uppgiften.

Camp Estelle, som Mali 12 invigde på Victoriadagen 14 juli, är den nya svenska campen och ligger inom tyska Camp Castor (nedan) precis intill flygplatsen i Gao.

MALI 12

UPPDRAG – OMGRUPPERING OCH ETABLERING

Det tyska bidraget, DEU ISR TF, är likt det svenska en Force Asset, vilket innebär att förbandet lyder direkt under Force Commander för MINUSMA. Därtill finns flertalet andra nationer vid Camp Castor, merparten som delar i det tyska bidraget men även andra Force Assets som Rumäniens och El Salvadors helikopterbidrag. Invid flygplatsen finns även Sektor Öst internationella supercamp samt camper för FAMa och BARKHANE. Detta visar på en stark militär närvaro i området kring Gao men även ett stort behov av att kunna samordna verksamheten.

Insatsen har varit rik på utmaningar som ibland varit en källa till frustration men ofta även inneburit tillfälle att få gå utanför det invanda och bekanta för att finna lösningar. Framförallt har COVID-19 sedan utbildningstiden, ända fram till slutet på insatsen, haft stor inverkan på vårt sätt att uppträda. Det leavestopp som vi ställdes inför strax efter ankomst tärde på det goda humöret ett kort tag. Men, inte ens utsikten att kanske tvingas genomföra insatsen i ett svep på grund av pandemin har hindrat lösandet av uppgifter.

Mali 12 har bestått av ca 215 individer, där förändringar av organisationen och även prioriteringar av uppgifterna har skett under tidens gång och varit en naturlig del av arbetet. Mali 12 har varit grupperat i Gao med huvuddelen av

förbandet och med NSE grupperat i Bamako.

I och med skyttekompaniets ankomst i september genomförde också Mali 12 en transformering som innebär att den operativa verksamheten påbörjades och att insatsens karaktär förändrades. Att fortsatt etablera och vidmakthålla både camp och rutiner, samt upprätthålla god status på materiel har inte påverkats av det faktum att operationer i området har genomförts över tiden. Dessa har skett i både närområdet och på längre avstånd från Gao.

Det är lätt att under en insats med stort fokus på etablering bara se till bidraget på plats i Gao men inte att förglömma är den svenska nationella stödenheten i Bamako, utan vars stöd förbandet i Gao hade stått sig slätt. Med en stark vilja att vara närvarande trots det fysiska avståndet om ca 1000 km har de med tydligt engagemang haft förmågan att alltid leverera gott stöd.

Har vi då gjort någon skillnad?

Absolut! Vårt förhållandevis begränsade geografiska område och vad som sker i det, är bara en del i det stora pusslet. FN och MINUSMA står fortsatt inför stora utmaningar, men det jag vet efter oräkneliga möten med personal från olika länder, olika chefsnivåer och olika organisationer att det jobb som levererats av Mali 12 håller mycket hög klass. Det är också så att vi har gjort det som inte alla länder gör, vi har tagit oss tid att prata med lokalbefolkningen, vi har byggt förtroende och vi har samlat på oss information, som vi har delgett inom organisationen.

Framtiden för Mali är dock fortsatt osäker med hänsyn till de aktiva terroristgrupperna och de interna stridigheterna. Från MINUSMA:s sida genomförs nu en transformering till att förbanden skall bli mer lättrorliga och mobila, med uppgift att kunna sättas in snabbare på de platser som kräver störst närvaro. Detta koncept kallas MTF (Mobile Task Force) och är ett koncept där det svenska förbandet har en tydlig roll i kommande verksamhet.

Under insatsen har tre fd. T 3:are deltagit; Anders G Johansson Samverkanschef, Anders Eriksson Chef NSE och undertecknad Stefan Sahlström Kontingentschef Mali 12.

Avslutningsvis kan man konstatera att logistik alltid är viktigt och ett fungerande logistikkoncept måste fungera som ett väloljat maskineri.

Vid en insats av denna karaktär med stora utmaningar av allehanda slag är logistik helt avgörande för hela insatsens genomförande.

*Stefan Sahlström
Kontingentschef
Mali 12*

RUIF under de första åren

En dag kallade chefen för T 3, överste Natt och Dag, in några underofficerare och sade dem att göra något år sina barn, ordna något för dem.

Några pojkar hade trakasserat en vaktpost, gjort stölder från förråd och rullat stora stenar från Remsleberget, som slog hål i taket på en byggnad vid bergverkstaden.

Barnkullarna på 1940-talet var stora och nu hade ungdomarna vuxit till sig. Men ingen organiserad fritidsverksamhet fanns, utan alla initiativ var spontana. Det spelades fotboll, hoppades skidor och Erik Hagberg startade 1952 Remslespelen i närheten av Riksbyggena, men det behövdes något mer, en sammanhållen satsning.

Gösta Westlin hade varit en av dem som kallats in till översten. Han och grannarna på Mogatan, Folke Viksten och Mauritz Johansson, utarbetade förslag till en förening med verksamhet, stadgar och namn.

Sedan lämnade de förslaget och ett klubbmärke, som Gösta Welén ritat, till dem som 27 september 1957 bildade den första styrelsen för Remsle Ungdoms- och Idrottsförening, RUIF.

Lars Sundström

I den ingick bl.a. Harry Östberg, Rolf Hellberg och Lars Sundström. Ordförande blev Mauritz Johansson.

Som målsättningar angavs:

- ◇ *Trevlig verksamhet för vår ungdom på fritiden.*
- ◇ *Föreningen skulle bli fostrande.*
- ◇ *Ekonomi genom inkomster från fritidsgruppverksamhet.*
- ◇ *Idrott med skidor, bandy och hockey.*
- ◇ *Gymnastik och bollekar för flickor.*
- ◇ *Teater, folkdans mm.*

Föreningen satte igång med besked. Ledarna kunde verkligen organisera. Det sattes upp sektioner/fritidsgrupper för bl.a. fotboll, handboll, gymnastik, skidor, orientering och bordtennis. Varje sektion hade ledare och tränare. Det utsågs medlemsvärvare för olika delar av Remsle, tillsyningsmän för ett skidcentrum och en anslags-tavla vid punkt 52. Finansiering kom att ske genom lotterier, flaskinsamling, supporterlistor och gåvor från företag och enskilda. Det hela var faktiskt en mobilisering av civilsamhället på Remsle med insatser från hela familjer, inte minst mödrar som tvättade tröjor, knöt ryor till lotterier, bakade och kokade kaffe m.m.

I fotbollssektionen, som var en av de största, noterar vi "Hibba" Sehlin, Karl Göran "Köla" Ekström, Ove Fah-lén och Gunnar Strömstedt. Träningen försiggick i T 3:s exercishus och på Remsle-

vallen. Det genomfördes en serie kvartersfotboll och juniorlaget blev RUIF:s första seriesegrare. Kjell Allström och Bertil Bergström fick åka till Bosön för ungdomsledarkurs i fotboll och en bussresa företogs till Stockholm. Mauritz Johansson, som då flyttat dit, fick arrangera matchutbyte för junior- resp. pojklag.

Skidsektionen var en annan central del av organisationen. Den arrangerade årligen Remslespelen och stod för uttagning av åkare till DM, Ungdoms-DM, Junior-SM och tävlingar inom distriktet.

Vid junior-SM 1958 i Östersund fick Gösta Hedlund en hedersam placering. Föreningen fick köpa skidor genom Skidfrämjandet (sedermera Skid- och friluftsförbundet och Friluftsförbundet) till reducerade priser: för längdåkning, backhoppning och slalom. Men man valde mest löparskidor. Sektionen genomförde också Skidfrämjandets årliga kampanj Snöstjärnan. Här var det inte frågan om tävling utan om att uppbåda så många som möjligt att åka en sträcka skidor, det fanns ett särskilt propagandapris för bästa familjer!

Även handboll spelades i exercishuset och dessutom i

I 21:s gymnastiksal. Idrottsgrenen var stor och ärorik i Sollefteå alltsedan 1940-talet. Av RUIF:s spelare fick "Köla" Ekström ingå i Juniorlandskapslaget 1961, och Ulf Henriksson togs ut till en elithandbolls kurs för juniorer i Falköping.

Eila Olsson, Gunilla Hagberg och Kerstin Elfström hade gymnastik för flickor och Yngve Häggqvist var ledare för dem som spelade bordtennis i Remsle gamla skola på Västremle.

Under första året efter start, 1958, anlades en slalom- och en hoppbacke nära Skogsbruksskolan. Staden gjorde avvägning, schaktning och stomme till överbacken. Resten stod föreningen för. Möjligheten

att ordna belysning och värmestuga började utredas. I november 1960 anhöll föreningen hos länsjägmästare Ruben Holmer om stugmark, vilket beviljades av Skogsvårdsstyrelsen. Harry "Muck" Östberg ritade en fritidsstuga och bygget satte igång sedan bidrag erhållits, främst från Riksidrottsförbundet. Den 10 november 1962 var det dags för invigning. Ordförande Erik Hagberg välkomnade representanter

Frida Karlsson och Lina Medin. Två skidåkare som startade sina karriärer i RUIF. Privat bild.

för myndigheter och organisationer som stött projektet: Sollefteå stad, T 3, skolor och idrottsföreningar samt enskilda personer. Lasse Sundström redogjorde för framtidsdrömmar, framför allt en samverkan RUIF-T 3 - Skogsvårdsstyrelsen-Sollefteå stad för anläggandet av ett eljusspår, vilket också realiserades senare.

Föreningen hade alltså bland sina målsättningar att vara fostrande. Redan från början fanns en sektion för naturvett under Martin Lundstedt. Betecknande är också direktivet till Gösta Welén när han skulle måla texten till stugregler: principen skulle vara förtroende och ansvar, inte förbud. Det var också bestämt att verksamheten skulle vara trevlig. En kommitté ordnade fester bl.a. en särskild för föräldrar. Till en vårträff hade man ballonger och musik med framträdande av den lokala stjärnan Anita Olovs och spex av Rune Jonsson.

Sist men inte minst i denna fostran var omtanken. Funktionärerna vid Remslespelen bjöds efteråt på smörgås, kaffe/the och filmvisning.

Alla måste få en julklapp på Lilla Julafton och ett pris – om det så bara var en chokladkaka – efter att ha kämpat i en tävling.

De tonåriga medlemmar, som avlade realexamen, uppvaktades av ordföranden och vice ordföranden med "sedvanlig chokladask"!

Jan
Molander

Ex-husets dansbana – Europas största?

T 3:s exercishus inrymde från 1940-talet fram till 1965 den största allmänna dansbanan i Sollefteå. Där kördes också filmvisningar för beväringar och gavs konserter och andra föreställningar för allmänheten förutom att vara arena för handbollsmatcher.

**Kung Floyd hänför
de 1.100 i Sollefteå
Fantastisk uppvisning
i ring och rephoppning**

Floyd Pattersons besök väckte förstås stor uppståndelse. Han var populär i Sverige över huvud taget och fick brev från beundrande tonårsflickor.

En minnesvärd händelse var en boxningsmatch med tungviktsmästaren Floyd Patterson 1960. Han var då på turné i Sverige och hade som sparringpartner sin bror Raymond, som bodde i Göteborg.

Dansgolvet påstods vara Skandinaviens största. Där spelade berömda orkestrar, som var på turné i landet, t.ex. Simon Brehms, en septemberafton 1955.

Vokalisten Barbro Svensson hade redan då fått sitt artistnamn Lill Babs.

Till Sollefteå och Hotell Appelberg anlände Floyd med följe i två stora "amerikanare", blev intervjuad av lokalpressen och flitigt uppväktad av autograffjägare.

I Widengrens musikaffär fick hon signera skivor med inspelningar hon medverkat i.

Detsamma hade skett med Svend Asmussen 1949, och han återkom senare på 50-talet.

Fina dansorkestrar med duktiga jazzmusiker fanns förstås också på närmare håll. Ledaren för I 21:s Musikkår Harry Sernklef hade en oktett med kårmusiker som extraknäckade under veckosluten på dansbanor i Ådalen.

Från Kramfors kom Stieg Ellertz orkester och på hemmaplan fanns Lolle Nenzéns.

I ett senare skede blev *Swinging Blue Jeans* succé för en yngre publik. Det var ursprungligen ett skiffleband som förändrat sin stil under påverkan av Little Richard.

Dess största hit blev *Hippy Hippy Shake*, etta på Svensktoppen ett par veckor. Bland gästande svenska band var The Spotnicks och Tages särskilt populära men The Hep Stars innehar publikrekordet.

En del av lokalen bestod av servering, konditori, roulettespel och skjutbana. Där kunde man köpa fika eller varmkorv, en kommers skött av tonåriga ungdomar. I Facebook erinrar sig Lotta Söder "gubben som skulle ha en kokt med EN rand senap" och var noga med att korven lades böjd uppåt! Dansbanearrangör var T 3:s idrotts- respektive -skytteförening.

I mitten av 60-talet drog det nybyggda Hullsta gård till sig danspuliken och i Exhuset kom att spelas bingo.

Jan
Molander

Hantverkare och köpmän på Remsle 1885–2017

Den fjärde och avslutande delen i Jan Molanders arbete kring affärsverksamheter på Remsle är nu färdigskriven. Häftet kommer att redigeras och tryckas under febr/mars. Mer info finns på vår hemsida.

Café Gulan, mittemot kasernvakten T 3.

T 3 jaktvårdsförening

Herbert Bouvin, Pehr Sandén, Per-Anders Lindespång, Manfred Dahlgren, Gösta Hedlund, Rolf Ekman och Sune Boväng.

Kamratföreningen arkiverar protokoll och diverse handlingar efter jaktvårdsförening.

Har du varit med i jaktlaget?

Har bilder, kartor eller minnen?

Vill du vara med i en dokumentationsgrupp?

Hör av dig till styrelsen.

Sveriges Militära Kamratföreningar

Du vet väl om, att du som medlem i T 3 KF även är medlem i SMKR.

Gå in på deras hemsida för att läsa om förmåner och rabatter vid inköp, resor och boende.

Användarnamn: Kamrat Lösenord: rassoika

Du är även försäkrad vid deltagande i våra föreningsaktiviteter

www.smkr.org

Kanslihuset i vinterskrud

Årsmöte

Föreningens årsmötet skall enligt stadgarna ske första torsdagen i mars. Pga pandemin flyttas mötet prel. fram till torsdag 2 september.

Gåva av Dag Nordenskjöld 1972.

Ytterligare information kommer att läggas ut på vår hemsida.

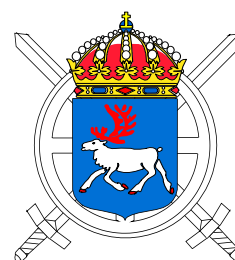

Trängträff 2021 Sollefteå

Årets två stora arrangemang, träffen för alla Trängkamratföreningar och Återträffen för T 3:are ställs in pga pandemin och osäkerheten kring restriktioner för resor och sammankomster.

Vi riktar istället in oss på arrangemang under 2022.

INSTÄLLT

T 3 återträff 2021 Sollefteå

Föreningsavgifter

Ordförande:
Kjell Åström
070-669 39 37
kjellastrom59@gmail.com

Vice ordförande:
Bertil Olofsson
070-675 41 94
bertil_olofsson@hotmail.se

Sekreterare:
Arne Hedvall
070-555 36 62
ag.hedvall@telia.com

Kassör:
Göran Nordström
070-654 20 93
tvaguran@icloud.com

Ledamöter:
Lennart Hellström
070-175 27 15
lennart-hellstrom@telia.com

Karl-Anders Ödlund
070-576 62 33
kalle.odlund@telia.com

Barbro Sjö Dahl
070-33 63 410
barbro.sjodahl@sollefte.se

Plusgiro: 33 69 14 - 7
Årsavg. 150 kr

www.norrlandstrangarna.se

T 3 Kamratförening
c/o Kjell Åström
Skärvstavägen 32
881 30 Sollefteå